

Don Joseph Mari Torres, don Antoni Torres Ferrer, don Antoni Torres Torres i don Joan Torres Torres. La representació de les hermeses i elegants iroqueses, la portaven unes 30 senyores i senyorettes, a les quals la nostra Societat d'Atenció de Forasters els va entregar artístics poms de flors i a tots els expedicionaris una guia de la ciutat i a la comissió organitzadora els entregà una guia-programa dels actes oficials i festes que s'hi celebraven en senyals d'obsequi i a mode de corresponència organitzada la seva assistència a les matèries.

El viatge no ha sigut gaire agradable perquè la mar encara està molt picada. En el menjador de cuberta's feren les presentacions mutals, canviant-se afectuosos saluts.

A Casa la Ciutat

Els iroqueses foren aplaudits al desembarcar i ells contestaren ab visques a Catalunya, i acompanyats per la Guardia Urbana i totes les representacions particulars i oficials, passant per les Rambles i carrer de Fernando, se dirigiren a CA la Ciutat. A la gran Sala de Cent, les senyores iroqueses, ocupant els seus drets regidors i la Sala quedà plena d'iroqueses i barcelonins.

A la presència s'hi assentà l'alcalde d'Iriva, que tenia a sa dreta al alcalde accidental senyor Serrallana i a sa esquerra al regidor regionalista Sr. Pardo. El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

El senyor Serrallana parlà en català, manifestant la satisfacció que sentia el Ajuntament de Barcelona, en poder hostatjar a dins d'aquella històrica Sala, que evoca tan memorables records de la nostra comuna històrica, a tan distingida i nombrosa representació de l'illa d'Iriva, vinguda a saludar a la nostra ciutat, per haver tingut el gust de poder reunir els nostres esforços als de l'illa per establir la línia directa de vapors.

Ab recansa els iroqueses abandonaren el Parc, però dirigint-se al concert que en senyals d'obsequi donava la nostra primera entitat coral.

Al Palau de la Música Catalana

Quan hi arribaren els simpatitzants de la música catalana, la sala ja estava plena de gent. Les senyores iroqueses ocuparen, al primer pis, les tres fileres centrals, convertides en una sola. Les representacions corporatives ocuparen també llocs de preferència.

L'Orfeó Català va cantar el «Cant de la Senyera», «El rossinyol», «Sota l'olma», «Els tres tambors», «La Mare de Deu», un fragment de la «Missa del Centenari» i la Salve.

Els aplaudiments foren entusiastes, tributant una grandiosa ovació al mestre Millet i als orfeonistes. L'alcalde de Iriva, senyor Mari, acompanyat d'una comissió d'iroqueses, anà a saludar i a felicitar personalment al mestre Millet.

Al Mundial Palace

En quatre llargues taules, exeses a la grandiosa sala, s'hi assentaren més de 250 comensals iroqueses i barcelonins. A la presència hi havia el regidor regionalista senyor Pardo, que representava al alcalde de Barcelona; l'alcalde i regidors d'Iriva; la comissió provincial, senyor Fages; els diputats senyors Tena i Pelfort; i regidors senyors Carreras, Candi i Sans Cabré; el president del Centre Excursionista, senyor Torres; don Luis Durán i Ventosa i don Joseph Gall, ex-regidors; el capità del vapor «Baleara» i següents després 34 representants de diverses corporacions i moltes altres personalitats que assistien al acte per mostrar la simpatia als simpatitzants de Iriva.

Aquests, en ses converses, no's cansaven de dir i repetir son agraïment i la admiració per les moltes atencions i afalagadors obsequis que se'ls tributava. Estaven contentíssims i satisfets. El dinar fou molt ben servit i abundant.

Com ja era talt, el senyor Pardo manifestà que s'havia acordat suprimir els discursos i va acabar l'acte pronunciant paraules de simpatia i d'afecte que s'aferraren encara més ab la facilitat de comunicacions que desde avuy hi haurà entre Barcelona i Iriva. Va acabar aclamant a Iriva i als iroqueses i aclamant a Catalunya i a Barcelona.

Al Teatre Romea

A la sortida del Mundial Palace anaren al teatre Romea a veure la representació de les composicions de don Joseph Pons i Pagès «L'endemà de bores» i «Un cop d'Estat», que foren molt celebrades i aplaudides, obligant al autor a sortir a escena moltes vegades.

Al Tibidabo

Avuy, al Tibidabo, les comissions de l'Ajuntament i de la Diputació Provincial obsequiaran altra volta a les representacions iroqueses ab un dinar íntim al restaurant del cim del Tibidabo.

Comiat

Avuy, a les sis de la tarda, si no hi ha contrordre, en el vapor «Baleara» tornaran a Iriva els nostres benlloçats hostes.

Nosaltres, al donarlos comiat, els desitgem un bon viatge i que llur estada a la capital de Catalunya els hagi sigut força agradable. Quan en sa hermosa i pintoresca illa recordin aquesta data del primer de janer de 1911, memorable per la expansió de la vida, d'Iriva, pensin que aquí hi han deixat, no sols veritables amics, sinó germanos i les afecions.

De la situació de Barcelona n'he donat també compte al Rey.

Avuy hi ha normalitat absoluta i confia que demà no passarà res grave, a pesar de quels patrons carterers intenen un estorç suprem per reprendre's treballs.

Parlem ara del desenvolupament de la crisi.

Avuy no tornaré al Palau; el dia és de festa i no hi ha, per altra part, necessitat de molestar al Rey.

Vindrà demà, entre onze i dos quarts.

Vindrà demà, entre onze i dos quarts.

Vindrà demà, entre onze i dos quarts.

Vindrà demà, entre onze i dos quarts.

Vindrà demà, entre onze i dos quarts.

Vindrà demà, entre onze i dos quarts.

Vindrà demà, entre onze i dos quarts.

Vindrà demà, entre onze i dos quarts.

Vindrà demà, entre onze i dos quarts.

Vindrà demà, entre onze i dos quarts.

Vindrà demà, entre onze i dos quarts.

Vindrà demà, entre onze i dos quarts.

Vindrà demà, entre onze i dos quarts.

Vindrà demà, entre onze i dos quarts.

Vindrà demà, entre onze i dos quarts.

Vindrà demà, entre onze i dos quarts.

Vindrà demà, entre onze i dos quarts.

Cal un alçament com a Potser no es lluny el dia en què veurà unirse totes les organitzacions en una lliga internacional... — i acaba tan valiosos treball — fent vots per qu'els ardents desitjos de Catalunya arribessin, no sols a Catalunya i Espanya, sinó a tots els països infestats pel mal parlar.

«Així mateix la revista «Allgemeine Rundschau», que publica a Munchen (Alemanya) i fins al doctor professor Eberhard Vogel, dona compte de la campanya iniciada per Ivon l'Escop, sobre la Lliga del Bon Mot, i diu que aquesta, malgrat les contrarietats es estimada i creix d'una manera esplèndida.

L'Acadèmia de Taquígrafia de Barcelona inaugurarà el dia 9 del corrent un curs gratuït de tan útil art, per a homes i senyorettes, de set a vuit de la nit.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

A la secretaria de dita entitat ha quedat oberta la matrícula, tots els dies.

de set a deu de la nit, Portaferrissa, núm. 16, primer.

A un subjecte de nacionalitat francesa, Pierre Alkhot, que viu al Hotel Falco, varen robar un rellotge d'or, valorat en 300 pessetes, al sortir del «Sportsmans Park», del Saló de Sant Joan.

En el dispensari del districte sisè, durant la matutina del desastre al diuençgo, va ser assaïada Joaquina Sallip Curran, que presentava a l'anca esquerra una ferida greu produïda per una arma blanca. L'agressor, Esteve Fernández, va quedar detingut.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

El Real Mont de Piast de Nostra Senyora de la Esperança anuncia al públic que, a les nou del matí del dia 5 de janer, se verificarà la subasta d'alhajes de les partides de les quals sigui del mes de mars del propassat any.

Rulla Agrícola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país y extranger, notícies útils y demés d'interès pera la pagesia catalana

209

Els adobs catalànics

Existeixen en la classificació química moltes substàncies que's caracteritzen per la marcada activació que determinen en el procés dels fenòmens químics. Obren unes vegades augmentant la pressió, altres la temperatura y baix d'altres factors realitzen son treball. A les substàncies que aixís obren les anomenem catalitzadores y catalànics els seus efectes.

Els fa poc, l'activitat dels compostos catalànics no havia tingut expressió en el camp de l'agricultura. D'entre tots els fins ara apareguts, el que més ha cridat l'atenció és l'últim que s'ha presentat en el mercat, y que no és altra cosa que els residus que queden de la obtenció del radon, oferint-se com adobs.

La importància que tot quant se relaciona amb l'element radon té en els moments presents fa fixar poc menys que constantment l'atenció.

Si el compost radio-actiu que avuy ens ofereix la indústria respon, enfront de la pràctica, a les esperances que totes vegades podem esperar, a bon segur que'l nostre adob vindrà a engrandir l'acció del sòl en son estat de la terra.

Deixant apart l'acció del adob en particular, y fixant-nos en l'acció en general que en la terra han de realitzar els adobs catalànics, hi descobrirem el complement de la novella teoria que de la fertilitat de les terres prediuen els agrònoms americans.

L'acció que existeix entre la esmentada teoria y el treball que ve a desenvolupar l'adob catalàn, mereix estudi, y no crech sigui perduda l'atenció que hi dediquem, perquè abdues qüestions son de les que may poden la actualitat.

En els últims temps els agrònoms americans s'han vingut dedicant amb veritable exaltació al estudi de la terra de conreu creient conclusions adonadors y pràctiques, sentint com a fonament dels seus estudis la poca o nul·la quantitat de matèries fixes o minerals que les plantes contenen y que son les úniques que extreuen del sòl.

Efectivament, si arranquem una planta en plena vegetació y netejant la terra de les arrels, la pesem y una volta sota un pes pessem la planta, veurem que ha disminuït molt, la perdut l'aigua, s'ha secat. Si la mateixa planta la subjectem a la temperatura de 100° per espai d'algun temps, observarem una molt notable disminució de pes y fàcilment podrem comprovar que es degut a que ha acabat de perdre l'aigua que contenia en els teixits; reduïda a un 15 o 5 per 100 solament del pes primitiu, segons sigui la planta estudiada. Per últim si lo que queda, fet a trossos, ho pesem dins d'una capsula, al foc, veurem que ràpidament se carbonitza, s'inflama y sòls queden en cendres de un 2 a un 5 per 100 del pes primitiu.

Lo primer que ha perdut la planta és l'aigua; lo segon, pel foc, les substàncies combustibles; lo que queda, en cendres, les minerals.

L'aigua se la procura la planta, principalment de la terra y una petita part del aire; les matèries combustibles provenen de l'atmosfera; les fixes del sòl.

Lo segon podem treure dues conclusions: la gran quantitat d'aigua que la terra ha de proporcionar a la planta; y la poca que de substàncies nutritives el vegetal xucla del terra.

La terra com a pobra que ha de proporcionar a la planta? Els agrònoms americans contesten als seus estudis a l'anterior pregunta.

Valent d'inginyers modis han consequt realitzar anàlisis dels més exactes que de la terra's porten fets fins avuy. No s'han contentat examinant la composició química de la terra fina, com s'ha vingut fins ara, sinó que per medi de poderoses màquines aspiradores han consequt extreure de la terra la dissolució nutritiva que per son estat de concret, y el concretament de la dissolució han invertit l'estudi químic.

Aquest procediment és més exacte que el de la terra, car la terra necessita dissoldre's per passar a assimilable y si la estudiem un cop dissolta, ens aconseguim més a conèixer la veritable substància assimilable y la naturalesa del líquid nutritiu, que és lo únic que interessa al químic.

Dels anàlisis obtinguts en treurem l'afirmació de que en la majoria dels casos els camps disposants d'un bon grau de humitat contenen una dissolució prou rica per alimentar a la planta, y fixarem com a conclusió l'importància que té el que may falti en la deguda proporció l'element aigua en les terres de conreu.

No s'ha de treure, de lo dit, cap conclusió en contra de l'utilitat dels diferents adobs que, químic o natural, nyetem en els conreus de la terra; queden com fins ara essent els poderosos auxiliars que tenim y als que hem de recórrer per fer remuneratiu el treball de la terra.

Lo que realment se desprèn de les afirmacions y conclusions dels agrònoms americans és el major carinyo ab que hem de respectar a la terra, la que no és solament, com deyen els antics, el suport de la planta, sinó medi apropiat a la vida de la planta, sinó com a factor principalíssim a que's deu la vida del vegetal; no podem, per lo tant, escassetjar-li ni robar-li els treballs y aconseqüiments que en qualsevol moment li manquin.

Ab els anteriors precedents podem estudiar quina influència tinguin en agricultura els adobs catalànics, atenent-nos a la composició dels sòls y a la evolució y transformació soferta per les substàncies abans de nodrir a la planta.

Joseph M. PUJADOR.

Estimular als hereus

Els catalans som molt desconfiats, y això, que's nota en molts ordres de la vida, dificulta que aquells constituïm grans associacions industrials o comercials, se nota fins dints de la família, sent que pures se resisteixen a despendre's de quets dints en favor dels fills.

L'institució d'hereu és bona de la terra catalana y es base del seu progrés y benestar; cal, per lo tant, conservar la institució y volarla de totes aquelles condicions que la fassin més acceptable.

Donchs, heu, e n'algún fill nostre que li dèiem hereu quan encara no ho és,

l'hem d'acostumar a ser-hi des de petit, cedint-li en administració, quan el patrimoni ho permet, una finca o una part de finca, que sigui molt variada en conreus, portant l'hereu la direcció d'aquest troc, farà bona pràctica y no li vindrà tant de nou quan s'hagi d'encarregar de la totalitat del patrimoni. Les seves rendes, serà bó també que quedin per l'hereu, en lloch de donar-li una quantitat per gastós.

Tenint aquesta llibertat d'administrar, l'hereu s'espavilarà per augmentar les petites rendes y l'agricultura tindrà més intel·ligència a ella aplicada. No veiem quins passa quan anem a una ciutat gran, acompanyats d'un pràctic que sapiga les tesqueres? Ens costa molt més aprendre les vies y carres, que no quan anem sols, perquè acompanyats no'ns fixem per aprofitar passem, mentre que anant sols ens hi fixem més.

Signem, donchs, una mica desprocurats de despeses en aquest punt; quan els fills son nous, el pare ha de ser pare; quan a la pubertat, el pare s'ha de convertir en diligent y pacient mestre y quan el fill està més amant fí de la escala de la vida, y sobre tot, si ha pres estat, el pare ha de ser allavors un conseller y un company, sense perdre jamay sa autoritat de pare.

Narcís PILASECA.

Massanes.

OBRA NOVA

LISSONS D'AGRICULTURA MODERNA

per D. Joan Torrent

Breu tractat d'agricultura, escrit en forma dialogada. Denansa a l'actualitat administrativa al preu de ptes. 125 exemplar enquadernat, y ptes. 1 en rústica, afegeint 35 cèntims en segells si's vol per correu y certificat.

En els últims temps els agrònoms americans s'han vingut dedicant amb veritable exaltació al estudi de la terra de conreu creient conclusions adonadors y pràctiques, sentint com a fonament dels seus estudis la poca o nul·la quantitat de matèries fixes o minerals que les plantes contenen y que son les úniques que extreuen del sòl.

Efectivament, si arranquem una planta en plena vegetació y netejant la terra de les arrels, la pesem y una volta sota un pes pessem la planta, veurem que ha disminuït molt, la perdut l'aigua, s'ha secat. Si la mateixa planta la subjectem a la temperatura de 100° per espai d'algun temps, observarem una molt notable disminució de pes y fàcilment podrem comprovar que es degut a que ha acabat de perdre l'aigua que contenia en els teixits; reduïda a un 15 o 5 per 100 solament del pes primitiu, segons sigui la planta estudiada. Per últim si lo que queda, fet a trossos, ho pesem dins d'una capsula, al foc, veurem que ràpidament se carbonitza, s'inflama y sòls queden en cendres de un 2 a un 5 per 100 del pes primitiu.

Lo primer que ha perdut la planta és l'aigua; lo segon, pel foc, les substàncies combustibles; lo que queda, en cendres, les minerals.

L'aigua se la procura la planta, principalment de la terra y una petita part del aire; les matèries combustibles provenen de l'atmosfera; les fixes del sòl.

Lo segon podem treure dues conclusions: la gran quantitat d'aigua que la terra ha de proporcionar a la planta; y la poca que de substàncies nutritives el vegetal xucla del terra.

La terra com a pobra que ha de proporcionar a la planta? Els agrònoms americans contesten als seus estudis a l'anterior pregunta.

Valent d'inginyers modis han consequt realitzar anàlisis dels més exactes que de la terra's porten fets fins avuy. No s'han contentat examinant la composició química de la terra fina, com s'ha vingut fins ara, sinó que per medi de poderoses màquines aspiradores han consequt extreure de la terra la dissolució nutritiva que per son estat de concret, y el concretament de la dissolució han invertit l'estudi químic.

Aquest procediment és més exacte que el de la terra, car la terra necessita dissoldre's per passar a assimilable y si la estudiem un cop dissolta, ens aconseguim més a conèixer la veritable substància assimilable y la naturalesa del líquid nutritiu, que és lo únic que interessa al químic.

Dels anàlisis obtinguts en treurem l'afirmació de que en la majoria dels casos els camps disposants d'un bon grau de humitat contenen una dissolució prou rica per alimentar a la planta, y fixarem com a conclusió l'importància que té el que may falti en la deguda proporció l'element aigua en les terres de conreu.

No s'ha de treure, de lo dit, cap conclusió en contra de l'utilitat dels diferents adobs que, químic o natural, nyetem en els conreus de la terra; queden com fins ara essent els poderosos auxiliars que tenim y als que hem de recórrer per fer remuneratiu el treball de la terra.

Lo que realment se desprèn de les afirmacions y conclusions dels agrònoms americans és el major carinyo ab que hem de respectar a la terra, la que no és solament, com deyen els antics, el suport de la planta, sinó medi apropiat a la vida de la planta, sinó com a factor principalíssim a que's deu la vida del vegetal; no podem, per lo tant, escassetjar-li ni robar-li els treballs y aconseqüiments que en qualsevol moment li manquin.

Ab els anteriors precedents podem estudiar quina influència tinguin en agricultura els adobs catalànics, atenent-nos a la composició dels sòls y a la evolució y transformació soferta per les substàncies abans de nodrir a la planta.

Joseph M. PUJADOR.

Estimular als hereus

Els catalans som molt desconfiats, y això, que's nota en molts ordres de la vida, dificulta que aquells constituïm grans associacions industrials o comercials, se nota fins dints de la família, sent que pures se resisteixen a despendre's de quets dints en favor dels fills.

L'institució d'hereu és bona de la terra catalana y es base del seu progrés y benestar; cal, per lo tant, conservar la institució y volarla de totes aquelles condicions que la fassin més acceptable.

Donchs, heu, e n'algún fill nostre que li dèiem hereu quan encara no ho és,

l'hem d'acostumar a ser-hi des de petit, cedint-li en administració, quan el patrimoni ho permet, una finca o una part de finca, que sigui molt variada en conreus, portant l'hereu la direcció d'aquest troc, farà bona pràctica y no li vindrà tant de nou quan s'hagi d'encarregar de la totalitat del patrimoni. Les seves rendes, serà bó també que quedin per l'hereu, en lloch de donar-li una quantitat per gastós.

Tenint aquesta llibertat d'administrar, l'hereu s'espavilarà per augmentar les petites rendes y l'agricultura tindrà més intel·ligència a ella aplicada. No veiem quins passa quan anem a una ciutat gran, acompanyats d'un pràctic que sapiga les tesqueres? Ens costa molt més aprendre les vies y carres, que no quan anem sols, perquè acompanyats no'ns fixem per aprofitar passem, mentre que anant sols ens hi fixem més.

Signem, donchs, una mica desprocurats de despeses en aquest punt; quan els fills son nous, el pare ha de ser pare; quan a la pubertat, el pare s'ha de convertir en diligent y pacient mestre y quan el fill està més amant fí de la escala de la vida, y sobre tot, si ha pres estat, el pare ha de ser allavors un conseller y un company, sense perdre jamay sa autoritat de pare.

Narcís PILASECA.

Massanes.

Granja LA TORRA de Monells

Gallines: Castellana - Orpington Negro y Orpington Lleonat - Oques de Tolosa y del país - Anechs de Pekin

CONILLER MODEL - Única rassa que conreu aquesta Granja

Conills Gegants de Flandes

Preus segons edat y pes

Joan Bta. Cuní - La Bisbal - Monells - (Província de Girona)

El mal de les terres ermes

No es pas cert, desgraciadament, que sien perills y sòls perills lo que's ocasionen les terres ermes, perquè per desgracia s'ocasionen als mals ben positius.

Y això no es precisament per tal pagès o propietari que té la desgracia de tenir erms en ses hienes; a l'aquest se'l pot comparar ab el content y enyanyat, que viu pensant que avança, y recula; son tots els que toquen les conseqüències de la desidia dels poch cuidadosos.

Totíem sabí, per exemple, que de tant en tant hi ha, sobre tot a les terres andaluses y castellanes, del sàndia, clams y demés al Govern, per la extinció de la plaga de la llagosta; aquesta clams, en més o menys escala, son aleshores perquè la llagosta es una plaga tan devastadora, que allà abont entra deia's camps pelats y cruïsses y es el ni rastre de conreu tinguessin; com es evident que lo que's fa per combatre, se tradueix en un gastós que uns anys per altres es de bastants milers de pesetes.

Donchs, bé; la llagosta no es més que una conseqüència directa de la existència dels grans erms que hi ha en aquelles terres; allà abont hi ha conreu o bosc, o quan no bosc baix que de tant en tant se talli, es a dir, abont la terra es remanada o aprofitada per un estí o altre, la llagosta no té ni temps ni espai per multiplicar-se; per la extinció, donchs, d'un excés d'erms, cada any paguem, uns per altres, un grapat de pesetes.

Aquesta necessitat d'atendre per part del Estat, a casos com el ditat, fou l'origen de la contribució o recarrech químic. Ajustaments han de presuposar, y té per no'n l'impost de les plagues del camp; impost que grava el ja carregat gastós dels pobles en unes quantes pesetes més; y si he es per desgracia, a causa cert que, fins tant tota condecia, no s'escapen certes plantes de determinades plagues, no es menys evident que no poques d'aquestes usen per causa'l gros gastós d'alguns propietaris y pagessos. Com no ha de ser així, si com s'ha dit ja diverses vegades en aquestes planes, cada con, es una calaixera abont s'hi deson y multipliquen totes les males llovers y farures?

Prou qu'én pateix l'Agricultura moderna de mals y de plagues, però que la poca condició dels deia's es hi dongui camp adobat abont multiplicar-se de noves; prou qu'én té d'ensenyis la planta, però que entre tots no orem en boscins erms escampats aquí y allí. Cal finalment, advertir que'l perill de que's erms siguin causa d'alguna contribució nova, potser no es tan lluny y improvable com pot semblar a alguns; ja es una senyal el cas de l'actual ministre d'Henda, que ha pensat en gravar les terres improductives de la ciutat; de la terra improductiva de la ciutat a la del camp, hi va un pas només, y encara curt; però en un país com Espanya, abont l'exemple de lo que fou al extranger, es prou causa per fer les coses, el perill es més gros; no fa pas gaire temps, al iniciarse la última campanya electoral anglesa, el primer ministre Mr. Asquith, en un discurs va preconisar la justícia d'imposar una contribució precisament a les terres rústiques improductives; allà la decisió té per fonament el fet de que la nostra té grans extensions destinades exclusivament a que hi visqui la caca, quells serveix de destrucció a certs temps del any; però llençada la idea, ¿no es possible que ab la eterna penuria de la hisenda pública, el millor d'un ministre no l'aprofiti y gravi novament la propietat rústica?

Lluitem, donchs, contra's erms, perseguint-los arreu, que de beneficis no'ns ne poden pas dur cap.

P. A.

Agricultura parroquial

La deficiència de coneixements agrícoles para emprendre l'obra regeneradora que urgeix en nostra terra, no es una rahó suficient per abandonar-la. Para l'adquisició d'una ciencia, es innegable que cal un esforç intel·lectual, però no es menys innegable que la simplificació que modernament s'ha donat a la cosa agrícola, en especial a la elaboració y conservació de vins, fruit de principal riquesa en multitud de pobles, es petíssim l'esforç intel·lectual que requereix. Si l'home que labora la terra, que per rahó de la seva vida y dels seus treballs, es de poca capacitat para entendre les coses, s'adapta perfectament a les pràctiques agrícoles més modernes, i quínt més al alcanç no estarà, y d'un mètode fàcil, a la reconeguda intel·ligència dels que tenen les parroquies rurals al seu cuidat.

La difusió de coneixements que's dèiem agrícoles donen en resumides obres y en lurs revistes, fan sumament fàcil una orientació. Si jo, a més d'exposar un llumí criteri y de crear l'atenció sobre un punt tan important para'l bé de la religió y de la nostra terra, me sentís mestre, lab quin gust no les sonallaria aquestes esculides obres que ab poques pàgines donen un sens fi de coneixements?

La part pràctica també es fàcil d'obtenir. Tenim el meritíssim Institut Agrícola de Sant Isidro abont sovint se donen multitud de conferències en les que tracten totes les qüestions agrícoles. Entre altres, la incansable Estació Enològica de Vilafranca dona cursos intensius de agricultura enmenament pràctica, abont hi acudeixen de tots els indrets els sèdents de pràctica agrícola. Els grans cellers, les grans explotacions agrícoles

sempre estan obertes a qui vulgui instruir-se, a qui vulgui adquirir els coneixements que li fassin falta. Quasi's pot dir que en nostra terra cada agricultor es un apòstol.

Un altre aspecte té la part pràctica, que a primera vista sembla insuperable, y es la part de paladar, d'apreciació, d'anàlisi químic, en vins, adobs y altres similars. Es natural que ho tots els que volen recórrer aquest camp podran de moment conèixer si un vi, poso per cas, porta deficiència d'àcids, o si la té de sulfurs o si es pobra d'extracte, etc. Para resoldre aquesta part, hi ha, entre altres, la casa Dujar-din-Salleron, que ha ideat una colla de petits aparells que dintre la economia y la exactitud son la mateixa senzillesa, tan fàcil en el seu maneig, i que es curiós veure com per si sòls els fan funcionar exaurint els propis productes els pagessos al tornar del treball. Una vegada emprès el camí y dedicades una part de les seves energies al camp agrícola, el capella rural té ja començada la gran obra, y ab aquell petit laboratori de que parlava el primer dia, junt ab alguns altres aparells, ja dona multitud de garanties als interessos materials del poble. Aquest, en més o en menys nombre, que de moment no importa, s'hauria a preguntar a cada con, a buscar un consell, y ja té en porta la part social, que les grans, immenses, encantadora, la que ha de fer prosperar al nostre poble agrícola, baix el lema de «Deu y arada».

J. M. ROVIRA JANÉ.

Llorens del Penadés.

Adobs Espinás

Rambla Centre, 37. — Fàbrica a Sans.

Valdepeñas

Les vinyes y sos vins

I

La campanya iniciada a Sant Sadurn de Noya i darrere d'ella, contra's falsificadors y adulteradors dels productes de la vinya, ha repercutit per tota la península Ibèrica.

Seguint l'exemple de lo fet aquí, Aragó primer, després la Rioja, Galicia, y darrerament Navarra, s'organitzaren els viticultors al fi y objecte de crear una comarca que donés, donada la poca condició dels deia's es hi dongui camp adobat abont multiplicar-se de noves; prou qu'én té d'ensenyis la planta, però que entre tots no orem en boscins erms escampats aquí y allí.

Cal finalment, advertir que'l perill de que's erms siguin causa d'alguna contribució nova, potser no es tan lluny y improvable com pot semblar a alguns; ja es una senyal el cas de l'actual ministre d'Henda, que ha pensat en gravar les terres improductives de la ciutat; de la terra improductiva de la ciutat a la del camp, hi va un pas només, y encara curt; però en un país com Espanya, abont l'exemple de lo que fou al extranger, es prou causa per fer les coses, el perill es més gros; no fa pas gaire temps, al iniciarse la última campanya electoral anglesa, el primer ministre Mr. Asquith, en un discurs va preconisar la justícia d'imposar una contribució precisament a les terres rústiques improductives; allà la decisió té per fonament el fet de que la nostra té grans extensions destinades exclusivament a que hi visqui la caca, quells serveix de destrucció a certs temps del any; però llençada la idea, ¿no es possible que ab la eterna penuria de la hisenda pública, el millor d'un ministre no l'aprofiti y gravi novament la propietat rústica?

Lluitem, donchs, contra's erms, perseguint-los arreu, que de beneficis no'ns ne poden pas dur cap.

La difusió de coneixements que's dèiem agrícoles donen en resumides obres y en lurs revistes, fan sumament fàcil una orientació. Si jo, a més d'exposar un llumí criteri y de crear l'atenció sobre un punt tan important para'l bé de la religió y de la nostra terra, me sentís mestre, lab quin gust no les sonallaria aquestes esculides obres que ab poques pàgines donen un sens fi de coneixements?

La part pràctica també es fàcil d'obtenir. Tenim el meritíssim Institut Agrícola de Sant Isidro abont sovint se donen multitud de conferències en les que tracten totes les qüestions agrícoles. Entre altres, la incansable Estació Enològica de Vilafranca dona cursos intensius de agricultura enmenament pràctica, abont hi acudeixen de tots els indrets els sèdents de pràctica agrícola. Els grans cellers, les grans explotacions agrícoles

sempre estan obertes a qui vulgui instruir-se, a qui vulgui adquirir els coneixements que li fassin falta. Quasi's pot dir que en nostra terra cada agricultor es un apòstol.

Un altre aspecte té la part pràctica, que a primera vista sembla insuperable, y es la part de paladar, d'apreciació, d'anàlisi químic, en vins, adobs y altres similars. Es natural que ho tots els que volen recórrer aquest camp podran de moment conèixer si un vi, poso per cas, porta deficiència d'àcids, o si la té de sulfurs o si es pobra d'extracte, etc. Para resoldre aquesta part, hi ha, entre altres, la casa Dujar-din-Salleron, que ha ideat una colla de petits aparells que dintre la economia y la exactitud son la mateixa senzillesa, tan fàcil en el seu maneig, i que es curiós veure com per si sòls els fan funcionar exaurint els propis productes els pagessos al tornar del treball. Una vegada emprès el camí y dedicades una part de les seves energies al camp agrícola, el capella rural té ja començada la gran obra, y ab aquell petit laboratori de que parlava el primer dia, junt ab alguns altres aparells, ja dona multitud de garanties als interessos materials del poble. Aquest, en més o en menys nombre, que de moment no importa, s'hauria a preguntar a cada con, a buscar un consell, y ja té en porta la part social, que les grans, immenses, encantadora, la que ha de fer prosperar al nostre poble agrícola, baix el lema de «Deu y arada».

J. M. ROVIRA JANÉ.

Llorens del Penadés.

Adobs Espinás

Rambla Centre, 37. — Fàbrica a Sans.

Valdepeñas

Les vinyes y sos vins

I

La campanya iniciada a Sant Sadurn de Noya i darrere d'ella, contra's falsificadors y adulteradors dels productes de la vinya, ha repercutit per tota la península Ibèrica.

Seguint l'exemple de lo fet aquí, Aragó primer, després la Rioja, Galicia, y darrerament Navarra, s'organitzaren els viticultors al fi y objecte de crear una comarca que donés, donada la poca condició dels deia's es hi dongui camp adobat abont multiplicar-se de noves; prou qu'én té d'ensenyis la planta, però que entre tots no orem en boscins erms escampats aquí y allí.

Cal finalment, advertir que'l perill de que's erms siguin causa d'alguna contribució nova, potser no es tan lluny y improvable com pot semblar a alguns; ja es una senyal el cas de l'actual ministre d'Henda, que ha pensat en gravar les terres improductives de la ciutat; de la terra improductiva de la ciutat a la del camp, hi va un pas només, y encara curt; però en un país com Espanya, abont l'exemple de lo que fou al extranger, es prou causa per fer les coses, el perill es més gros; no fa pas gaire temps, al iniciarse la última campanya electoral anglesa, el primer ministre Mr. Asquith, en un discurs va preconisar la justícia d'imposar una contribució precisament a les terres rústiques improductives; allà la decisió té per fonament el fet de que la nostra té grans extensions destinades exclusivament a que hi visqui la caca, quells serveix de destrucció a certs temps del any; però llençada la idea, ¿no es possible que ab la eterna penuria de la hisenda pública, el millor d'un ministre no l'aprofiti y gravi novament la propietat rústica?

Lluitem, donchs, contra's erms, perseguint-los arreu, que de beneficis no'ns ne poden pas dur cap.

La difusió de coneixements que's dèiem agrícoles donen en resumides obres y en lurs revistes, fan sumament fàcil una orientació. Si jo, a més d'exposar un llumí criteri y de crear l'atenció sobre un punt tan important para'l bé de la religió y de la nostra terra, me sentís mestre, lab quin gust no les sonallaria aquestes esculides obres que ab poques pàgines donen un sens fi de coneixements?

La part pràctica també es fàcil d'obtenir. Tenim el meritíssim Institut Agrícola de Sant Isidro abont sovint se donen multitud de conferències en les que tracten totes les qüestions agrícoles. Entre altres, la incansable Estació Enològica de Vilafranca dona cursos intensius de agricultura enmenament pràctica, abont hi acudeixen de tots els indrets els sèdents de pràctica agrícola. Els grans cellers, les grans explotacions agrícoles

sempre estan obertes a qui vulgui instruir-se, a qui vulgui adquirir els coneixements que li fassin falta. Quasi's pot dir que en nostra terra cada agricultor es un apòstol.

Un altre aspecte té la part pràctica, que a primera vista sembla insuperable, y es la part de paladar, d'apreciació, d'anàlisi químic, en vins, adobs y altres similars. Es natural que ho tots els que volen recórrer aquest camp podran de moment conèixer si un vi, poso per cas, porta deficiència d'àcids, o si la té de sulfurs o si es pobra d'extracte, etc. Para resoldre aquesta part, hi ha, entre altres, la casa Dujar-din-Salleron, que ha ideat una colla de petits aparells que dintre la economia y la exactitud son la mateixa senzillesa, tan fàcil en el seu maneig, i que es curiós veure com per si sòls els fan funcionar exaurint els propis productes els pagessos al tornar del treball. Una vegada emprès el camí y dedicades una part de les seves energies al camp agrícola, el capella rural té ja començada la gran obra, y ab aquell petit laboratori de que parlava el primer dia, junt ab alguns altres aparells, ja dona multitud de garanties als interessos materials del poble. Aquest, en més o en menys nombre, que de moment no importa, s'hauria a preguntar a cada con, a buscar un consell, y ja té en porta la part social, que les grans, immenses, encantadora, la que ha de fer prosperar al nostre poble agrícola, baix el lema de «Deu y arada».

als vinyats esplendents, fons avuy llaurats de la filloxa y de moltes altres marfugues, y a les celebrades obdags, ab ses seves magnífiques ornamentacions etnològiques, que foren nostra admiració y sorpresa. Aquest home, el cultíssim advocat y publicista, don Isaac de Merlo, nom que no es nou ni molt menys para aquells que en nostre país senten afecte a les qüestions agrícoles, ens il·lustra y solventa quantes qüestions durant unes llargues sessions li feren merita fàstic.

Y si la visita a l'aquella ciutat fàstic, ens donava ocasió d'establir lligams de afecte y d'intel·ligència entre's viticultors d'aquelles terres y de la nostra, ens permetia també satisfer el desig, de molt temps sentit per nosaltres, de conèixer aquells pobles